

Zwarte verf

“Er is eigenlijk maar één verschil tussen een dwaas en een wijs mens,” sprak de man op een bijeenkomst. “Wat is dat dan?” vroeg iemand hem. “Ze maken alle twee dezelfde fouten, maar een dwaas leert er niets van, terwijl een wijs mens er beter door wordt.”

De gedachte aan die fout waarvan je zelf vindt dat je die niet had mogen maken, blijft je maar achtervolgen. Dat schuldgevoel over de pijn die je veroorzaakt hebt blijft knagen en in de donkere uurtjes lig je er over te piekeren. Je weet natuurlijk wel dat de Heer je heeft toegefluisterd dat je op Hem kunt vertrouwen en dat zorgen maken geen spatje helpt. Maar toch kun je die gevoelens niet zomaar van je afzetten.

Dat is ook niet eenvoudig. Het is menselijk om jezelf te blijven kastijden voor je fouten en jezelf vergeven is makkelijker gezegd dan gedaan.

Je vergeet dat God nog steeds met je bezig is. Misschien heb je wel fouten gemaakt, maar God verwachtte niet dat je alles goed zou doen. Als je volmaakt was geweest had je niet eens geboren hoeven worden. Dan zou je dit aardse tranendal niet hoeven te doorkuisen. Zelfs Jezus moest gehoorzaamheid leren op aarde.

Toen God de wereld schiep en op de zevende dag rustte begon het verhaal pas. God is nog steeds bezig met scheppen en dat doet Hij door ons te kneden en te vormen.

In dat opzicht kunnen wij onze geestelijke schepping vergelijken met de geboorte van een baby. God maakt de baby en op de dag dat het kindje geboren wordt is dat scheppingsproces; de geboorte, voltooid. Maar nu begint het volgende hoofdstuk. Nu moet het kindje groeien en leren zodat het een volwassen mens mag worden die in staat is om lief te hebben.

Wij zitten middenin het vormingsproces en dat proces gaat door tot op de dag waarop we door Hem naar huis worden geroepen.

De Heer heeft ons niet naar de aarde gestuurd omdat wij al volgroeid en goed waren, maar juist omdat wij dat niet waren. Wij zijn niet naar de aarde gekomen als volmaakte kinderen, maar juist als kinderen die door de ervaring van een aards leven heen moeten om volwassen te worden en God waarlijk te kennen.

Daar horen die fouten ook bij. Dat waren klappen met de beitel van de eeuwige kunstenaar. Het was de zwarte verf die de schilder op het canvas aanbracht om er een perfect schilderij van te maken.

Onze fouten zijn dus een deel van het scheppingsproces. De hemelse kunstenaar gebruikt alles om Zijn schepping te vervolmaken. Jij, Zijn kind, wordt er door gesterkt.

Leuk? Nee, niemand vindt het leuk om fouten te maken. Maar God kijkt op een heel andere manier naar ons leven dan wij dat doen vanuit ons aards perspectief. Daarom raadt Paulus ons aan om God in alle situaties te danken en al onze pijn steeds weer bij Hem neer te leggen en Hem te vertrouwen dat alles in Zijn handen ligt.

Maar dat durf je niet te geloven?

God Zelf heeft het beloofd. God, de enige die niet liegen kan, heeft gezegd dat Hij je zal vervolmaken tot op de dag van Jezus Christus en Hij is niet van plan om met dat scheppingswerk te stoppen.

